

да и на Озириса и желаше съкогы да распространи величіето на духовенството нмъ чрезъ множеството на прозелитыгъ. И щомъ тѣ давахъ ксета при постъпванъето си въ жреческото званіе, той при-маше като другари на бокавалитѣ си тѣзи свои жертвы, едно за-щото тѣй са оздравявахъ тайноститѣ му, и друго защото са уве-личаваше вліяніето на собствената му власть, на която страстно бѣ предаденъ. Чрезъ туй са обяснява поведеніето му къмъ Апкида което иначе са оправдаваше и отъ страстѣта му къмъ Іона.

Рѣдко оставаше той да живѣе много време на едно мѣсто, но съ миуванъето на възраста той са оѣти морепъ и пѣгуби паклю-ността къмъ честитѣ пѣтуканія и сега оставаше въ пріятнитѣ гра-дове на Кампанія за което и той са чудяше. Само высококѣрието му не му позволяваше да си избере постоянно жилище. Той не въспрѣмаше да живѣе въ горещи климатъ на отечеството си, за-щото го гледаше като по наследственно право за бащино си нас-лѣдіе, а пакъ крылетѣ на римскія орелъ го натискахъ, унижавашъ и тѣпчашъ. Въ душевния си гнѣвъ той мразяше Римъ, не са благо-дареше да живѣе тамъ дѣто щѣше да намѣри съперници по богат-ството въ любимцитѣ и придворны чиновницы, а той да са покаже бѣденъ сравнително съ държавното придворно великолѣпіе. Само въ градоветѣ на Кампанія той намѣрваше сичко което душата му же-лаеше, пріятността на неподражаемыя климатъ и искусствената сла-дострастна цивилизация. Тамъ не го мѣчеше присѣтствіето на побо-гаты челоуѣцы, тамъ той не срѣщаше съперници по богатството си нито са боеше съгледателятѣ на подозрителный дворъ. Никой не бы са погрижилъ да го придрва че е пребогатъ, и заради туй живѣ-яше съвършенно по стремленіето на таинственныгъ си наклонности, безопасенъ и спокоенъ отъ сѣка страна.

Развратенитѣ челоуѣцы считатъ за голѣмо свое злополучіе ако чакъ тогасъ само оѣтъжтъ страстѣта на любовта, когато чувствата по необходимость наченватъ да си губятъ силата, когато пламен-ната имъ младость расточава жизненната си сила въ удовлетвореніе-то на многочисленны желанія и сърцето имъ е исчерпано; тѣй и египтянинитѣ който безпрестанно са гоняше подиръ любовта, и под-бужданъ може бы отъ фантазія която увеличаваше безыѣрно прѣле-ститѣ на безокоето божество на тѣзи страстъ, бѣше протрпль на нея младя си възраст безъ да достигне края на желаніята си. Послѣ-дователныгъ хубости на мнѣжлыгъ днп отбывашъ са отъ правяя пѣтъ и отивашъ подиръ нѣкоя сѣнка. Когато двѣ години преди описана-та епоха видѣ Іона, той помысли че сега първый пѣтъ вижда жена